

عنوان مقاله:

بررسی شگردهای ترامتنیت قرآنی در عہر العاشقین بر اساس الگوی ژرار ژنت

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

بهجت فروغی مقدم - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی گرایش عرفانی دانشگاه اصفهان

محمد تقی اجیه - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

سیده مریم روضاتیان - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

محسن محمدی فشارکی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

از آنجا که عرفان اسلامی از بطن تفکر اسلامی و قرآن و احادیث به وجود آمده است، متون عرفانی، پیوندی عمیق با قرآن دارد و بسیاری از اهل معرفت در تالیف آثار خود، پنهان یا آشکار، آیات آن را جهت استشهاد و تفصیل دیدگاه‌های خود به کار برده‌اند و از این دیدگاه می‌توان شگردهای این کاربرد را از دیدگاه ترامتنیت ژنت مورد بررسی و تحلیل قرار داد. عہرالعاشقین روزبہان بقلی، نمونه ای از متون تعلیمی عرفانی با موضوع عشق است که نویسنده آن در تبیین و تفسیر دیدگاه‌های خود، پیرامون عشق و تعلیم رموز و غموز آن به آیات قرآن نیز استناد کرده است. از آنجا که عہرالعاشقین دارای زبانی ادبی و مخیل است، این پژوهش بر اساس الگوی ترامتنیت ژنت، در پی یافتن پاسخ به این پرسش است که آیا این زبان در شگردهای کاربرد آیات قرآن و نحوه استفاده مولف از آنها تاثیری داشته یا این متن همچون بسیاری از متون تعلیمی از قبیل: رساله قشیریه، کشف‌المحجوب، کیمیای سعادت و... آیات را به صورت ساده و صرفاً جهت استناد و استشهاد به کار برده است.

کلمات کلیدی:

ترامتنیت، ژرار ژنت، قرآن کریم، عہرالعاشقین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902477>

